

Casa mea

Grigore Vieru

Tu mă iartă, o, mă iartă,
Casa mea de humă, tu,
Despre toate-am scris pe lume,
Numai despre tine nu.
Să-ți trag radio și lumină
Ți-am făgăduit cândva
Și că fi-vom împreună
Pieptul meu cât va sufla.
Dar prin alte case, iată,
Eu lumina o presor,
Alte case mă ascultă
Când vorbesc la difuzor.
Ți-am luat-o și pe mama
Și-ați rămas acuma, ia,
Vai, nici tu în rând cu lumea
Și nici orășeancă ea.
Las' că vin eu cu bătrâna
Și nepotul o să-l iau,
Care pe neprins de veste
Speria-va-ți bezna: „Hau!”
Și vei râde cu băiatul
Ca doi prunci prea mititei
Și vei plânge cu bătrâna
De dor, ca două femei.
Și vei tace lung cu mine
Cu văz tulbur și durut,
Casa văduvă și tristă
De pe margine de Prut.